

силно, и треба да оставиме, между първый-тъ и вторый-тъ уадъръ, доволно време щото слуга та да може да дойде да ни отвори.

Колко то познайници да сме въ къща та дѣто ще идеме не треба никога да влеземе въ нѣкоя стая да безъ обадиме, както ида е, ако и вратата ида е отворена пакъ истото треба да сториме.

Кога то чекаме нѣкого въ нѣкоя стая едно злонравие е да пѣеме, да свириме и да бутаме покъщнини те.

Една грубостъ е да влѣземе, състъ шапка та на глава та въ коя да е къща.

Треба да запретяваме на дѣца та да не бутатъ нищо въ стая та дѣто ся намиратъ.

Ако ще поздравиме цѣло дружество, треба да поздравиме напретъ на десно че на средъ и послѣ на лѣво и да престѫпаме по една стѫпка ако има мѣсто.

Ако, кога влеземе въ нѣкоя стая, намѣриме челякъ тъ комуто сме на гости, че приказва съ другъ нѣкого, не треба да го запитваме изведнажъ, но да чакаме кога престане и да стоиме на страна додѣ си свѣрши работа та.

Една голѣма погрешка е, кога то идиме нѣкому на гости или го срѣщнуваме по пѫть-тъ да му приказваме отъ далечъ, и да го пытаме съ високъ гласъ какъ е въ здравие то си.

Прикаски те треба съкога да сѫ прилични на человѣкъ тъ кому то сме на гости.

Кога сме на гости не треба да сѣдаме освенъ кога то ни поканятъ и като си свѣршиме поздравленія та: голѣмо злонравие е да избираме по почетни та столове а най повече предъ хора почтени и различни.

Кога сме на гости не треба да стоиме много врѣме; като возблагодариме хората и като си свѣршиме работа та, треба да си отиваме за да не имъ домжчине; ако